

בשבוע שחלף נפרדנו מ- צביה קוניגיס ז"ל
שנפטרה לאחר מחלה קשה. בת 71 שנים במותה.
מצורפות כאן; מילים שנאמרו ליד קברה מפי ילדיה.

לאמא צביה

אמא אהובה, מאז שאני זוכר אותך, היה ברך חוסר נחת בסיסי, מין חוסר שביעות רצון בקנה מידה שלא איפשר לך לקבל ולהסתגל לחיים על האדמה הזאת.

במהלך השנים הצלחת להעביר את חוסר הנחת לסביבתך הקרובה, אלינו המשפחה ולצוות שטיפל בך ויחד עם זאת, עד יומך האחרון, לא היה אחד שלא הצליח לזהות בין עינייך העייפות, מבט שובב של ילדה בת 8, שידועת שכל העולם יתיישר לפי רצונה רק בזכות חיוכה שובה הלב. ככה אני מבקש לזכור אותך, ילדה שובבה וחייכנית.

לפני שבועיים דורית הסיעה אותך לבדיקות בביה"ח. כשחזרת, ביקשת ממני לכתוב בשמך מכתב תודה לכל הקיבוץ. אמרתי שזה רעיון טוב, וכמובן שלא הגעתי לזה.

חשוב לי היום להעביר את מסר התודה ממך לקהילה בקיבוץ, לכל הצוות הרפואי שטיפל בך כל השנים. היו הרבה שנים והרבה צוותים ובכל המקרים אפשר לפרוט אותם לאנשים טובים, שבטוב ליבם, בתורם, הרבה פעמים מחוץ לשעות עבודתם ולמחויבות שלהם, פעלו על-מנת לאפשר לך לחיות ולחוות עוד מהחיים הכול כך יקרים האלה.

אני מודה לך על כל אותם פעמים שהצלחת לפזר את העננה, לאהוב אותנו ולטפח את זרע האהבה בליבנו עד שנדע שאנחנו ראויים לטוב העולם.

אני מתפלל בכל כוחי, שחוסר הנחת הסתיים. ושמעתה תזכי את לנחת שלה את ראויה, לשקט ולשלווה למנוחת עולמים.

דותן